

विषाह्

विषाह् a. eating poison.
 विषाह् m. slackness, dejection, depression, aversion, disgust.
 विषादन a. & n. causing despondency or depression.
 विषादवन्त् a. = seq.
 विषादिन् a. dejected, sad.
 विषादिन् a. eating poison.
 विषानस्य m. = विषासि.
 विषान्न n. poisoned food.
 विषापह् a. destroying poison.
 विषास्य्, *चति (०ति) become poison.
 विषासहिं a. conquering (gen.), powerful.
 विषाखाद m. tasting poison.
 विषित a. loosened, opened, unharnessed (lit. & fig.), let free.
 विषितसुख a. dishevelled.
 विषिन् a. poisoned.
 विषु adv. on both sides (—०).
 विषुष्य a. various, changing (moon); averse, hostile.
 विषुष्यश्च adv. asunder.
 विषुप्त a. fallen asleep.
 विषुष्य a. many-coloured, various.
 विषुवत्संक्रान्ति f. equinox passage or the time of it (cf. seq.).
 विषुवन्त् or विषुवन्त् a. belonging to both sides, i.e. middle, central. m. middle day (r.); n. equinox.
 विषुविका f. a kind of disease.
 विषुवी v. विषुष्य.
 विषुवीन a. going asunder, diverging, spreading.
 विषुवृत् a. balancing (lit. & fig.).
 विषुवृष्य a. full of poison.
 विषुष्य n. a cert. disease.
 विषुष्य m. support; width, diameter; also = seq. m.
 विषुष्यश्च a. supporting; m. a kind of interlude or introductory scene (d.).
 विषुष्य m. scratcher, a kind of bird.
 विष्ट v. चाविष्टित.
 विष्ट a. entered etc., contained in (acc. or loc.); filled or joined with (instr.).
 विष्टम् f., विष्टम् n. (m.) highest part, surface, firmament, heaven.

विष्टम् a. fixed, firm (also विष्टमित); supported, stayed, stopped, hindered; stiff, rigid, motionless.
 विष्टम् m. support, prop, obstruction, hindrance, resistance.
 विष्टम्, f. ई supporting; n. obstruction, suppression.
 विष्टम् a. supporting (fig.), obstructing.
 विष्टम् m. a bunch of reed-grass etc. to sit upon.
 विष्टम् m. straw (of the Barhis).
 विष्टम्पद्मि f. N. of a metre.
 विष्टम् a. spread (r.).
 विष्टि f. bustle, stirring, activity, service; one's turn, times (—०).
 विष्टि f. width, extent.
 विष्टित a. praised variously or abundantly.
 विष्टिति f. mode of recitation.
 विष्टि f. place, province, domain, division, party; kind, form.
 विष्टि f. = विष्टि.
 विष्टित a. standing asunder, scattered, diffused, spread; fixed, standing or being in (loc. or —०).
 विष्टि m. N. of a god; abstr. *त्वत् n.
 विष्टिकर्म m. pl. Viṣṇu's paces (r.).
 विष्टिगुप्त m. E. of Cāṇakya.
 विष्टिचक्र n. the discus of Viṣṇu.
 विष्टिदत्त a. given by Viṣṇu, n. a man's name.
 विष्टिपत्नी f. Viṣṇu's wife (Aditi).
 विष्टिपद n. Viṣṇu's domain (the sky).
 विष्टिपुराण n. T. of a Purāṇa.
 विष्टिमय, f. ई coming from or belonging to Viṣṇu.
 विष्टिमित्र m. a man's name.
 विष्टिमुख a. headed by Viṣṇu.
 विष्टिरूप a. bearing the shape of Viṣṇu.
 विष्टिवन्त् a. accompanied by Viṣṇu.
 विष्टिधर्मन् m. N. of an author.
 विष्टिर्धर्म a. emulating.
 विष्टिम् m. (nom. विष्टिम्) overseer.
 विष्टिलिङ्ग m. spark.
 विष्टिष्य a. overflowing.
 विष्टिन् m. drop; adj. *न्दिन्.
 विष्टिन् n. dropping, overflowing.